„Päikese maja“ — ühes rohkem, teises vähem ahvatlevaid lubadusi. Esimese pikema Vabadussõja-ainelise poeemi „Noored partisanid“ kirjutas J. Sütiste. Peale nende on avaldanud H. Ranna vihu väheoriginaalset usuluulet „Tähelennak“, N. Päts kogutud teoste ilmelise segakogu „Valgeil öil“, Ed. Visnapuu „Öö ja päev“ ja H. Masing „Neemed vihmade lahte“.

Novelli, jutustust esindasid käsitletaval aastal kõige tõhusamini Aug. Jakobson kahe koguga, „Reamees Mattias“ ja „Űksiklased“ ja P. Vallak koguga „Teod pahurpidi“. Kolmanda novellistina avaldas R. Sirge raamatu „Väikesed soovid“. Omapärane „poeem proosas“ on B. Alver'i „Viletsuse komöödia“. Rahvaraamatu tasemele küünivad J. Vorms'i „Painaja poeg“, L. Tigase „Palun seda härrat“, K. Ehrmann'i „Õngelatiga mööda Võrumaad“, J. Vahtra „Laane kurus“, E. Laidsaar'e „Noorsõdur Pension“. — Mainida oleks rea vanemate juttude ilmumist uutes trükkides: Fr. Tuglase „Hunt“ ja „Valimik novelle“, O. Lutsu „Kevade“ I (4. tr.), K. A. Hindrey „Armastuskiri“ (2. trükk), J. Liiva kogutud teoste V/VI anne, E. Bornhöhe' „Tasuja“ (6. tr.).

1935. a. romaan on kaunis mitmepalgeline, kuid mitte eriti rikas tippsaavutistest. Selle aasta paremikku kuuluvad: A. H. Tammsaare „Ma armastasin sakslast“, milles käsitletakse talutarest võrsunud eesti korporandi imetlevat armastust vaesunud endise mõisniku lapselapse vastu, A. Jakobsoni pessimistlik „Vana kaardivägi“, mis kujutab „igaveste üliõpilaste“ tüüpe, A. Gailiti „Isade maa“, Vabadussõja-aineliste episoodide rida fantastiliselt ülepaisutatud stiilis, M. Raua „Kirves ja kuu“, esimene väärtuslik romaan selt autorilt, kus vastakuti asetatakse Mulgimaa naturalistlik vanaperemees ja tema kunstnikust-poeg, A. Mälgu „Õitsev meri“, kus kujutatakse rand-

Eesti kroonika 1935, lk. 91